

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému **J. M. a spol.** pre organizátorstvo pokračovacieho zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 21 ods. 1 písm. a/, § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 13. februára 2012 v Bratislave, o sťažnosti obvineného J. M. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 26. januára 2012, sp. zn. Tp 3/2012, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného J. M. **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len sudca pre prípravné konanie) uznesením z 26. januára 2012, sp. zn. Tp 3/2012, z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vzal do väzby obvineného J. M. tak, že táto začala plynúť 23. januára 2012 o 8.49 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici s tým, že podľa § 80 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. neprijal písomný sľub obvineného J. M. a ani nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť obvinený J. M., ktorú odôvodnil jednak sám a jednak prostredníctvom svojho obhajcu.

Obvinený J. M. v odôvodnení podanej sťažnosti argumentoval tým, že skutky uvedené v uznesení o vznesení obvinenia nespáchal, keďže nevznikla žiadna škoda ani nedoplatok na DPH, pričom podľa jeho názoru si vyšetrovateľ osvojil len nesprávne závery daňového úradníka, ktoré sú v zrejmom rozpore s názormi renomovaného daňového poradcu, správkyne

konkurznej podstaty a colných úradov v Košiciach a v Bratislave, ktoré jasne poukazujú na zlý výklad zákona pri vývoze tovaru. V neposlednom rade poukázal aj na skutočnosť, že sa dobrovoľne v stanovenom termíne dostavil k vyšetrovateľovi, a to v čase, keď „spoluorganizátor“ M. K. bol už vo väzbe.

V sťažnosti odôvodnenej prostredníctvom obhajcu obvinený J. M. poukázal na skutočnosť, že nosným problémom v tejto trestnej veci je preukázanie, resp. nepreukázanie, či predaný tovar do zahraničia tam bol aj skutočne dodaný, pričom v tejto otázke existujú dva rozdielne právne názory, a to jednak zo strany Colného riaditeľstva Slovenskej republiky a jednak zo strany Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky. Na rozdielnosť právnych názorov bolo zo strany obvineného J. M. poukázané aj v súvislosti s podnetom podaným správkyňou konkurznej podstaty úpadcu A. na ministerstvo financií Slovenskej republiky. Práve pre rozdielnosť právnych názorov boli podané aj opravné prostriedky proti rozhodnutiam daňových orgánov v súvislosti s nepriznaním nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie júl 2005 a február 2006, pričom vo všetkých ostatných prípadoch treba rozhodnutia daňových orgánov považovať za právoplatné a vykonateľné.

Obvinený J. M. trval na tom, že pri obchodovaní v rámci obchodných transakcií sa riadil a postupoval v súlade s metodickými pokynmi DR SR a usmerneniami CR SR, teda postupoval bona fide, a nie úmyselne a organizovane.

Záverom poukázal na to, že použitie trestného práva predstavuje prostriedok „poslednej inštancie“, resp. ultima ratio, subsidiarity trestnej represie, čo znamená, že má miesto len tam, kde sú iné prostriedky vyčerpané, nevhodné alebo neúčinné, pričom štát by mal tieto prostriedky uplatňovať len na báze zdržanlivosti.

Z týchto dôvodov sa obvinený J. M. podanou sťažnosťou domáhal, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil a po nahradení väzby prijatím písomného sľubu, resp. nariadením dohľadu probačného a mediačného úradníka, ho prepustil na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rámci svojej prieskumnej povinnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia i konanie predchádzajúce týmto výrokom, pričom zistil, že sťažnosť obvineného J. M. nie je dôvodná.

Uznesením vyšetrovateľa PPZ, ÚBPK, Odbor boja proti korupcii Východ Košice zo 16. januára 2012 pod ČVS: PPZ-69/BPK-V-2011 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie J. M. a spol. pre organizátorstvo pokračovacieho zločinu skrátene dane a poistného podľa § 21 ods. 1 písm. a/, § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zák. v bode A) - 1, 2, 3, 4 uznesenia a pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. v bode B) na tom skutkovom základe akom je uvedené v tomto uznesení.

Podľa § 86 ods. 1 Tr. por. ak je tu niektorý z dôvodov väzby podľa § 71 a pre neodkladnosť veci nemožno rozhodnutie o väzbe vopred zadovážiť, môže policajt obvineného zadržať predbežne sám. Zadržaného obvineného policajt bez meškania oboznámi s dôvodmi zadržania a vypočuje ho. Súčasne je povinný vykonané zadržanie prokurátorovi bez meškania oznámiť a odovzdať mu rovnopis zápisnice, ktorú spísal pri zadržaní, ako aj ďalší spis na rozhodnutie o podaní návrhu na vzatie do väzby. Návrh sa musí podať tak, aby obvinený mohol byť najneskôr do 48 hodín od zadržania odovzdaný súdu, inak musí byť prepustený na slobodu.

Podľa § 87 ods. 1 Tr. por. ak prokurátor odovzdá zadržanú osobu súdu podľa § 85 ods. 4 alebo podľa § 86 ods. 1, pripojí k zároveň podanej obžalobe alebo návrhu na vzatie do väzby celý doposiaľ získaný spisový materiál; inak nariadi prepustenie zadržanej osoby na slobodu písomným príkazom s primeraným odôvodnením.

Podľa § 87 ods. 2 prvá veta Tr. por. sudca pre prípravné konanie je povinný do 48 hodín a pri obzvlášť závažných zločinoch do 72 hodín od prevzatia zadržanej osoby podľa odseku 1 a doručenia návrhu prokurátora na vzatie do väzby túto osobu vypočuť a rozhodnúť o jej vzatí do väzby, alebo ju prepustiť na slobodu, ak rozhodne uznesením o nevzatí do väzby podľa § 72 ods. 3, inak ju príkazom, ktorý musí byť písomný a primerane odôvodnený, prepustí na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že v posudzovanej veci boli splnené lehoty uvedené v §§ 86 ods. 1 a 87 ods. 1, ods. 2 Tr. por.

V otázke dôvodnosti trestného stíhania z doposiaľ zabezpečených a vykonaných dôkazov vyplýva dôvodné podozrenie v rovine rozumnej istoty, že obvinený J. M.

sa mal ako organizátor dopustiť viacerými čiastkovými útokmi skutku, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie a ktorý má znaky vyššie uvedeného zločinu.

Keďže sudca pre prípravné konanie v odôvodnení napadnutého uznesenia v dostatočnom rozsahu rozviedol tieto dôkazy a z nich vyplývajúce doteraz zistené skutočnosti nasvedčujúce vyššie uvedenému záveru, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto v podrobnostiach na túto argumentáciu len odkazuje, keďže ju považoval za správnu a v súlade so zákonom.

Námietky, ktoré obvinený J. M. uplatnil v odôvodnení podanej sťažnosti, nadriadený súd vyhodnotil ako nedôvodné.

Z doposiaľ vykonaného dokazovania totiž v rovine rozumnej istoty vyplývajú okrem aj tieto skutkové závery :

Spoločnosť A., bola v čase predaja zdaniteľnou osobou. Tovar deklarovaný na faktúrach bol umiestnený v prenajatom colnom sklade. V každej obchodnej transakcii vystupuje na jednej strane dodávateľ a na druhej strane odberateľ, pričom identifikácia uvedených obchodných strán musí byť zrejmá z vystavených faktúr a podľa prideleného identifikačného čísla je nezameniteľná.

Vývoz tovaru, ktorý spoločnosť A., deklarovala na colných vyhláseniach, nemožno považovať za preukázaný, pretože colné orgány štátov určenia – Ruska a Ukrajiny jednoznačne potvrdili, že uvedený daňový subjekt dovoz fakturovaného tovaru na ich územie nerealizoval. Uvedené skutočnosti boli zistené na podklade preverovania realizovaného Colným riaditeľstvom Slovenskej republiky.

Pokiaľ ide o spoločnosťou A., deklarované odberateľské spoločnosti (M., M., F.), tak na základe výsledkov medzinárodného preverovania nič nenasvedčuje tomu, že by uvedené spoločnosti niekedy vykonávali v USA obchodné aktivity a teda, že by ako reálne fungujúce spoločnosti existovali.

O uvedených spoločnostiach nie sú záznamy ani v obchodnej, ani v daňovej správe USA, pričom adresy pri nich uvádzané sú adresami registrovaných agentov – zástupcov

pre účely prijímania a odovzdávania právnych dokumentov a nie za účelom vykonávania obchodnej činnosti. Tieto spoločnosti nebolo možné preveriť ani cez bankové operácie z ich účtov, keďže konateľ spoločnosti A. uviedol, že **tieto platili za tovar v hotovosti priamo v sídle spoločnosti A. a nepozná ani mená konkrétnych osôb, ktoré platbu uskutočňovali.**

Diferencovanie medzi tovarom spoločnosti a tovarom, ktorý nemá charakter tovaru spoločnosti, na ktorý žalobca poukazuje, je podstatné len z hľadiska colných predpisov. Zákon č. 222/2004 Z. z. (o DPH) uvedené režimy nerozlišuje. **Skutočnosť, že tovar bol z colného skladu prepustený do režimu vonkajší tranzit nemá vplyv na posúdenie toho, či predaj tovaru v colnom sklade podlieha dani z pridanej hodnoty.**

Pokiaľ ide o dôvod tzv. preventívnej väzby okrem konkrétnych skutočností uvedených v odôvodnení napadnutého uznesenia determinujúcich jej existenciu treba brať do úvahy podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky aj skutočnosť, že obvinený J. M. v tomto konaní mal pokračovať aj potom, čo mu bol príslušným daňovým orgánom nepriznaný nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie júl 2005 a február 2006 a čo mu bola určená vlastná daňová povinnosť (a to prostredníctvom A., K., E.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti považuje za potrebné ešte uviesť, že z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. bol do väzby právoplatne vzatý aj obvinený M. K., a to uznesením sudcu pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu z 19. januára 2012, sp. zn. Tp 2/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. januára 2012, sp. zn. 5 Tost 3/2012.

Z týchto dôvodov potom neprichádza do úvahy ani nahradenie väzby inými prostriedkami v zmysle Trestného poriadku, keďže väzba ako zabezpečovací inštitút je v tomto prípade jediným možným riešením, aby v trestnej veci obvineného J. M. a spol. sa v tomto štádiu trestného konania konalo bez zbytočných prietáhov a aby nedochádzalo k opakovaniu tejto trestnej činnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obvineného J. M. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol, keďže u neho existuje dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a účel väzby jej nahradením sľubom,

resp. dohľadom probačného a mediačného úradníka vzhľadom na charakter trestnej činnosti a osobu obvineného nie je možné v tomto štádiu trestného konania dosiahnuť.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 13. februára 2012

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová